

Dommer har anholdt en Arrestant, er ubehageligt at slippe ham igen uden noget Resultat. Det er ubehageligt for en Dommer, men dobbelt ubehageligt for en Sylow, som kommer til en fremmed Egn, arresterer en Mand og paastaar, at han er Mordbrænder. Han maa jo absolut, før han ender denne Sag, have stabt ham til en saadan. Det er sikkert Grunden til, at Sylow holdt ham saa længe.

Jeg hørte den højtærede Minister før bemærke, at naar det kun var fattige Folk, der blev anholdte, og ikke større Godsejere, var det, fordi der ingen var blandt dem af den Slags. Jeg hørte nylig det ærede Medlem her (Sloth) omtale, at der var en Gaard, der var brændt to Gange under mystiske Forhold, men ingen Godsejer blev anholdt. Og jeg skulde tage meget fejl, om der ikke øvre paa Nalborgeggen, hvor Sylow tog saa mange paa forskellige Steder, var en stor Gaard, der brændte under meget mystiske Forhold, uden at det nogen Sinde blev opdaget, hvorledes Ilden var opstaaet; men denne Gaards Ejer faldt det aldrig Sylow ind at røre ved. Der kan nok paavises større Gaarde, der ere brændte, og det kan ogsaa paavises, at Sylow har taget mange Arrestanter der paa Egnen, men han har altsaa ikke fundet Anledning til at tage de paagældende. Om han nu har et andet Syn paa Sagen, ved jeg ikke, men Faktum er, at han ikke har taget de store Herrer, men taget de smaa. Han tog som sagt mange paa Nalborgeggen. Nogle fik han til at befende — om de alle vare skyldige, ved jeg ikke, jeg hører derpaa — og flere maatte han slippe. Jeg hørte om hans Bedrifter paa Aarhuseggen og om den Fremgangsmaade, han brugte over for Arrestanterne. En Kone bliver saaledes skilt fra sit lille Barn, og naar hun saa i Fortvivelse græder over, at hendes lille Barn ligger derhjemme, og hun lider af Mælken eller andet, bliver en anden Kvinde — andre mene rigtig nok, at det var en Mandsperson, sat ind hos hende med et andet lille Barn, og hun siger til hende: du har blot at befende, saa faar du dit Barn hos dig, Straffen bliver næsten ingen Ting og saa fremdeles. Jeg tror, at en saadan Fremgangsmaade ikke er anbefalelsesværdig, og jeg tror, at Resultatet bliver det, at de allerfleste Mennesker i Danmark ønske at blive Sylow frit. Jeg hørte nok, at der er nogle Assurancedirektører, som ikke ønske det (Afbrydelse) — ja, der er jo Assurancedirektører andre Steder end paa Mols; maaste nok de paa Mols ere særlig interesserede, det ved jeg ikke — men den store Befolkning

tror jeg ikke ønsker at beholde Sylow længere. Jeg er derfor glad ved Mindretallets Betænkning og beklager kun, at der ikke er fremsat noget Forslag, som vi kunde stemme over; thi jeg tror, et saadant Forslag vilde have faaet et meget stort Flertal her i Tinget. Men jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil tage Hensyn til, hvad der er fremkommet, og beski os for Sylow, og skulde det saa vise sig, at Ildbrandenes Tal virkelig bliver forøget, saa er der jo altid Anledning til at nedhætte en ny Kommissionsdomitol. Lad saa en anden tage fat og se at faa et Resultat ud af det. Maaste Befolkningen ikke vil se med samme Øjne paa ham som paa Sylow — thi jeg tror ikke, at der er ret mange, der med blide Øjner ser paa Sylows Bedrifter.

Justitsministeren (Kellermann):

Jeg kan naturligvis ikke svare paa alle de individuelle Ting, der ere anførte, som den ene og den anden mener at have oplevet, det kan ethvert Menneske indse, at det er mig aldeles umuligt at svare paa, om det anførte er rigtigt eller ej. Jeg kan kun henholde mig til, hvad begge de to Herrer, som stærkest angreb Kommissionsdommeren udtalte, at jeg naturligvis over for alle den Slags Ting vil sige: Indkom med bestemte Klager, og for saa vidt det er noget, der hører under Justitsministeriet, under Administrationen, vil det blive undersøgt, men der er intet indkommet af denne Art. Hvad det judicielle angaar, er det dog ingenlunde saaledes, at det er ganske umuligt at bringe noget frem for Overdomstolene, som ikke staar i Forhørsudfiskten. Thi der bliver altid beskikket en Defensor for den paagældende, og han har altid Lov til at fremsætte Begæring om ny Oplysninger angaaende det ene eller det andet, og naar Retten finder, at denne er begrundet, vil der blive affagt en Reassumtionskendelse, hvorved det bliver paalagt at indhente ny Oplysninger, men saadant er heller ikke stet. Hvad dernæst det angaar om Tilstaaelsernes Paalidelighed, er det jo en Rendsgerning, at der ikke, saa vidt jeg ved, nogen Sinde er forekommet noget Tilfælde, hvor en for denne Kommissionsdommer afgiven Tilstaaelse er bleven tilbagealdt. Det er endogaa meget sjeldent, at hans Dom og Behandling er bleven appelleret, ganske overordentlig sjeldent forholdsvis efter det Omfang, hvori Appel ellers finder Sted; men der er ingen Tilbagekaldelser, som jo dog ellers forekomme af og til. Jeg vil dermed ingenlunde sige, at en Tilbagekaldelse er paalidelig, for det er tit, at den jo vistnok er upaalidelig,